

พระอาจารย์บำเรอ (พระครูภาวนานันทวัตร)

พระอาจารย์บ่าเรอ (พระครูภาวนานุวัตร)

อาตมาเดิมทีเดียวก็นับเป็นพ่อค้า ขายของอยู่ที่คลองเตย ที่นี่พี่สาวไม่สบาย สติพันเพื่อนเลย ต้องส่งโรงพยาบาลคลองสาน ๒ ครั้ง แล้วก็มิลูกศิษย์ของวัดปากน้ำชื่ออาจารย์ลำไย เป็นอาจารย์สอนด้วย อยู่ที่บ่อนไก่แล้วก็บอกว่าหลวงพ่อมียาบาทจิต ครูลำไยก็ใช้ยานี้แล้วก็ใช้สมาธิแก้ไปด้วย ก็บอกกับอาตมาว่า เราฝึกไปด้วยซิ รวๆ ลักเดือนหนึ่งก็หาย จากโรคประสาทอย่างแรง ไม่มีเรื่องอะไร บางทีก็เล่นเป็นเด็ก พอรู้จักไปรับพี่สาวออกจากโรงพยาบาล แล้วก็ไปศึกษากับหลวงพ่อ หลวงพ่อก็แนะนำให้กินเพิ่ม ต้องกินเพิ่มไป ปกติยาของแพทย์แผนปัจจุบัน กินแล้วตื่นขึ้นมาแจ่มเลย แต่ยาแผนไทยของหลวงพ่อกินเข้าไป พอตื่นมาก็ยังง่วงๆ อยู่ ยังมีฤทธิ์ค้างอยู่ เราก็กินต่อ ฤทธิ์มันก็จะเชื่อมกัน หลวงพ่อบอกถ้าอยากให้หายก็ให้เพิ่มยามากขึ้น แล้วท่านก็แนะนำ ถ้ามีปานแดง ขึ้นตรงกันกบแล้วอย่าเพิ่มยา พอถึงเวลามีปานแดงขึ้นมาจริงๆ เราก็กินให้หยุดยาแล้วก็หายจากโรคอย่างอัศจรรย์

วันอาทิตย์เราก็นำวัด มาปี ๒๔๙๕ ตอนนั้นอายุ ๓๘ เกือบ ๓๙ ปี มีเพื่อนคนหนึ่งชื่อเจ้าแหลม ภรรยาเป็นเชื้อจีน ภรรยากระทำไ้แหลม

ใช้ยาเสน่ห์ เขาก็บอกให้ใช้วิชามาช่วยไอ้แหลม คือวิชานี้เราแค่เฟ่งไปที่ตัวหนังสือจีนบนป้าย ตัวหนังสือตกลงมาเลย เราก็คิดว่าวิชานี้สูงมาก หนังสือจีนที่ติดอยู่ที่ผ้า ล่วงลงมา ยังไม่ทันทำอะไร แต่เฟ่ง เราก็คิด

ว่าวิชานี้สูงสุด เราก็ได้ไม่ค่อยดีนัก ธรรมะยังไม่ค่อยชัด เราก็คิดว่าถ้าไม่บวช วิชาต้องเสื่อม เพราะขายของมันยุ่ง ไม่ค่อยมีเวลา บวชมาช่วยหลวงพ่อสอนดีกว่า ก็เลยจะบวช แต่ว่าโยมคงไม่ยอม ก็เลยหนีไปบวช อาตมามีนาเป็นมรดก ก็ไปเก็บค่าเช่านาตอนปิดเทอม แล้วก็ไม่กลับเลย บอกหลวงพ่อสวดว่าจะบวช หลวงพ่อบอกว่าบอกโยมหรือยัง เราก็บอกว่า ถ้าบอกไม่ได้บวช ท่านก็บอกเอ้าั้นกับบวช บวช พ.ศ.๒๔๙๘ อายุ ๔๐ ปี ก็ช่วยหลวงพ่อสอนมาตลอด หลวงพ่อท่านรู้ เวลาท่านไม่อยู่ ท่านให้ไปสอนแทนวันพฤหัสบดี ไปสอนแทน ๒ ครั้ง ตอนแรกไปเรียนกับแม่ชีก่อน แล้วแม่ชีก็ไปเรียนท่านว่า วันนี้มีคนได้ธรรมะคนหนึ่ง ท่านก็บอกว่า ต่อไปจะเก่ง

สมัยก่อนเวลาฉันภัตตาหาร พวกได้ธรรมกายฉันต่างหาก เฉพาะธรรมกาย ให้จัดอาหารแยกเฉพาะส่วนที่ได้ธรรมกาย มีราวๆ ๒๐ กว่าองค์ ใหม่ๆ วัดปากน้ำคับแคบ เราก็คิดจะไปสร้างอาณาคารใหม่ ไปที่เมืองกาญจน์ก็ไปเจอเขาแหลม เขาใช้ถ้าทำโบสถ์ เราก็คิดว่าที่นี่ดี เราไม่ต้องสร้างโบสถ์ เราก็คิดในใจไม่ได้บอกใคร เอาต้นไม้ เอาอะไรต่ออะไรไปปลูก มีหวังจะสร้างอาณาคารใหม่ มีอยู่วันหนึ่ง หลวงพ่อมรณภาพแล้วบนหอหลวงพ่อ ท่านชี้หน้าเลยบอกว่าไปไหนไม่ได้ ท่านมาข้างในกลางเมื่อปีกลายไปอยู่บ้านบึงซึ่งเป็นบ้านลูกศิษย์ ฝ่ายละเอียดเขาเตือนให้กลับ

มีครั้งหนึ่ง วันพฤหัสบดีตอนบ่ายหลวงพ่อสอนอยู่บนศาลา มีหญิงสาวคนหนึ่งร้องไห้มาเลยก่อนหลวงพ่อสอน ท่านรู้ก่อน ท่านบอกว่าให้เขาเถอะ คือมรดกแม่ให้แต่น้องสาว ตัวเองไม่ได้ นี่เป็นเหตุการณ์ที่เรา นั่งอยู่ด้วย การเรียนวันพฤหัสบดี ถ้าเป็นผู้หญิง หลวงพ่อจะให้ไปต่อกับแม่ชีหนอม (ถนอม) ส่วนผู้ชายให้มาต่อกับอาตมา

หลวงพ่อดัดปากน้ำ แต่ก่อนมหาวิเชียรจะเป็นคนปลงผมให้ หลวงพ่อ แต่ไม่ค่อยตรงเวลา เราก็บอกว่า เราเอาเองก็แล้วกัน เพราะ

อยู่ใต้ถุนกุฏิหลวงพ่อยู่แล้ว จึงได้
ปรนนิบัติรับใช้ปลงผมหลวงพ่อ
เดือนหนึ่งปลงผม ๑ ครั้ง แต่ก่อน
ท่านเจ้าคุณภานาก็ออยู่ด้วยกัน แล้ว
หลวงพ่อเล็ก (พระมหาเจี๊ยก) มา
ขอผมหลวงพ่อไปผสมในพระของ
ขวัญรุ่น ๓ รูปภาพของหลวงพ่อวัด
ปากน้ำศักดิ์สิทธิ์มาก ที่คลองเตยมี

สามีภรรยาคนหนึ่ง ภรรยาเป็นไทย สามีเป็นจีน มีวันหนึ่งขโมยจะขึ้นบ้าน
หลวงพ่อก็ไปเยี่ยม สามีบอกว่าไอ้เราจะนอนเขาก็เอะอะ มีใครไม่รู้
หัวไลน์ๆ มากวน เขาเอะอะขึ้นมา ไอ้ขโมยที่กำลังปีน มันทกใจ ก็กระโดด
ลงหน้าต่างไป ขาเคล็ดไปเลย มีอีกรายนะ ชื่อซอน ไปกินเลี้ยงกลับมา
ลูกเป็นไข้เลือดออก เมียบอกว่าลูกเป็นไข้ ตาซอนกลับมาก็มาขึ้นบอกรูป
หลวงพ่อกว่า หลวงพ่อต้องช่วยนะ ไม่ช่วยก็ไปอยู่ในสระเถอะ ก็อุ้มลูกจะ
ไปส่งโรงพยาบาล หมอเอารถมาเทียบพาลูกไปโรงพยาบาล แล้วก็จัดแจง
ช่วยทันที วันรุ่งขึ้นขณะนายซอนนั่งพัก หลังจากส่งแขกเรียบร้อยแล้ว ก็เพลอ
หลับไป เห็นหลวงพ่อเดินลงมาจากบันไดบ้าน แล้วบอกว่าไอ้ซอนลูกเอ็ง
ข้าช่วย ข้าชี้เกียจไปอยู่ในสระ

ช่วงที่หลวงพ่อบำเพ็ญ ก็มีพี่สาวชื่อญาดา และหลานๆ ของ
หลวงพ่อบำเพ็ญพยาบาล เราก็เลยไม่ได้อยู่พยาบาลท่านอีก จนกระทั่ง
ท่านมรณภาพ เราจึงได้กลับมา พระแต่ก่อนจะมาพยาบาล ๒ รูป ต่อ ๑
ชั่วโมง มีหมอมารักษาชื่อหมอเลี้ยง กับหมอยุทธ์ หมอเลี้ยงจะเข้าไป
พยาบาลหลวงพ่อบ่อย ตั้งแต่หลวงพ่อมรณภาพ จนถึงมีแต่ไปสอนต่างจังหวัด
แล้วก็กลับมา ปัจจุบันอายุย่าง ๘๗ ปี เขาก็ยังนิมนต์ไปสอนอยู่เรื่อย